

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX • № 38 [2610]. ЧЕТВЕР, 29 БЕРЕЗНЯ 1979 РОКУ. • Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

СЕМЕСТР ТВОРЕННЯ

103 тисячі карбованців освоєних капіталовкладень на будівництві залізничної долини — Помічна, 1,5 кілометра відремонтованих доріг, 800 карбованців, зароблених у дні ударної праці і перерахованих на будівництво міста Гагаріна (Смоленська область). Палацу піонерів у Ханой, у фонд XI Всесвітнього фестивалю молоді та студентів — такий минулорічний загін у «залізковий навігатор» лише одного студентського будівельного загону «Прометей» Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. Підраховано й таке: 4 інші СБЗ області, працюючи за методом бригадного підраду, протягом двох трудових місяців здали в експлуатацію 14 об'єктів, досягли на одного бійця улеві більшого, ніж установлено, виробітку. А цього минулого літа п'ятсоттисячний загін трудового студентства Кіровоградщини освоїв 1 мільйон 730 тисяч карбованців.

У своє двадцять перше десятиліття вступають студентські загани країни. За цей час вони стали не тільки ознакою часу, а й органічно увійшли в життя сучасного вузу і технікуму, стали справжньою школою комуністичного виховання і громадського змужніння, школою формування високих моральних якостей і активної життєвої позиції юнаків і дівчат.

Насиченою буде програма студентських загонів Кіровоградщини і цього року. На них чекають будівельні майданчики шкіл і заводів, широкі фронт роботи в сільській місцевості. Нині в області триває напружена підготовка до третього трудового. У навчальних закладах уже визначено склад загонів, обрані командири і командири.

Характерно, що обласний студентський загін значно помолодшав — у його лавах переважна більшість бійців до 20 років. Це накладає особливу відповідальність на організаторів трудового семестру. Бо визначальний принцип студентського трудового руху — органічне поєднання процесу виробництва з процесом навчання і виховання.

Слід постійно удосконалювати добір, розстановку і виховання командного складу. Бо від нього залежить створення міцних колективів однодумців. Від нього ж великою мірою залежить хід доцільної кампанії і планомерне виконання робіт. Адже договір, який укладає загін з господарством, має стати законом, всі його пункти належить виконувати безумовно і в строк.

Нині догори кампанія у розпалі. Результати її задовольняють: і студентські центри, і заводники ставлять до справи по-діловому, ініціативно. Підписуються також договори на соціалістичну співдружність і між комсомольськими організаціями базових підприємств, господарств і студентських загонів.

Заслужує на особливу увагу ініціатива кіровоградських технікумів — механізації і машинобудування. Онківського СКТУ № 7, Новгородківського СПТУ № 6. Мова йде про створення загонів механізаторів, які братимуть безпосередню участь у жнивах-79. Досвід такої роботи у Запорізькій, Харківській, Херсонській областях схвалений нещодавно комсомольськими, господарськими й профспілковими органами республіки. Йому жити! І наше завдання — якнайактивніше сприяти його закріпленню на Кіровоградщині.

Комітетам комсомолу, говориться у звітній доповіді ЦК ВЛКСМ XVIII з'їзду ВЛКСМ, належить удосконалити організацію студентських загонів. А це значить, що зараз треба багато й старанно робити для забезпечення виконання тих завдань, які ставить перед студентськими заганами літо-79. Необхідно міняти застарілі форми, шукати нові цікаві й потрібні справи, наставляти на творчий стиль роботи. Більше пошуку і спроби

УРОЖАЙ-79

ПОЛЕ ЧЕКАЄ СІВАЧІВ

ОНУФРІЙКА

Як і торі, комсомольсько-молодіжна ланка Леоніда Тисенка з колективу «Дружба» Онучинського району нині вирощуватиме цукрові буряки. Молоді господарі поля зобов'язалися зібрати з кожного га закріпленого за ними 60 центнерів по 300 центнерів солодких коренів.

Члени ланки Костянтин Грабовий, Анатолій Проценко, Володимир Рома, Анатолій Проценко, Олександр Шепель, Олександр Ринак і Геннадій Пилипав створили підготувалися до весняних польових робіт, зокрема, сівби. Підготували культури, переобвідали сіялки на нову висівку. Майже повністю готова і аграрна техніка. Сьогодні, хлопці сподіваються, що до закриття поля до закінчення обробки врожаю доглядати своє поле без сторонньої допомоги, власними силами.

ОЛЕКСАНДРІВКА

Щоріку впроваджують швидкий врожай зернових і технічних культур хлібороби колективу «Дружба» Олександрівського району. Минулого року, наприклад, господарство вийшло в першу п'ятірку по району. В четвертому році десяти п'ятирічної механізатори зобов'язалися виробити 12 290 тонн хліба. Врожайність зернових перевищувати довести до 36 центнерів з гектара, озимий шпичок планують зібрати по 40, цукрових буряків — по 270, соняшнику — по 22 центнери.

Завдання досить напружені, але реальні, бо землі доглядають добайливо і літні, і молоді хлібороби. Нині, перед початком сівби, всі трактори, сільськогосподарські машини в повній готовності. В числі перших, хто стане закривати волюти в грядку на сівбу ранніх зернових, будуть і комсомольці Валентин Ігров, Володимир і Віктор Сіри, Микола Симоненко, Микола Столяренко. Незважаючи на молодість, вони вже вважалися добрим знавцями поля, хліборобської праці.

ОЛЕКСАНДРІЯ

Кандидат у члени КПРС, вихованець комсомолу Володимир Журило, його ровесники і невідомі товариші по Сілі Микола Паїчко, Микола Шило та інші механізатори чимало встигли зробити в рідному колективі імені Фрунзе для підвищення врожайності зернового колективу. Так, 90 процентів цієї площі озимих (сільсько 3000 гектарів) механізатори господарства підняли своїми силами, без допомоги авіації. На кожен гектар зернових ділянок внесено по 30—40 тонн органічних добрив. У колективі вже почали весняну обробку.

Над стадіонами вже криляться прапори спортивних товариств. Починаються старты нового весняно-літнього сезону на відкритих спортивних базах. Весна кличе юн на старті. Шикуються майбутні олімпійці...

НА ПРИЗ ГЕРОІВ «СПАРТАКА»

У Світловодську стартував турнір з міні-футболу на приз пам'яті Герців підпільної комсомольської організації «Спартак». Одинадцять колективів юних спортсменів, яких згуртовано за місцем проживання, почали боротьбу за почесний трофей. Це колективи з Дніпропетровська, Умані, Первомайська (Миколаївська область), Світловодська, Кіровограда.

Перший поєдинок відбувся між юними футболістами «Прометей» (Кіровоград) і «Комети» (Дніпропетровськ). Вій закінчився з рахунком 3:4.

І. КАРАНТ,

громадський кореспондент «Молового комуніста».

«ЗІРКА»

ПІДНІМАЄ ВІТРИЛА

«Зірка»-79. Зліва направо: у першому ряду — С. Лещев, О. Смиченко, В. Самофалов, Ю. Касюк, О. Алексеев, В. Бутушанко. У другому ряду — тренер команди Ю. Махно, гравці О. Твердохліб, С. Басенко, В. Музичук, М. Порошин, В. Мунтян, А. Нарпук, М. Михайлов, В. Гошодеря, М. Журавльов, М. Пашенко, лікар команди В. Пашенко.

Фото В. ГРИБА.

І ось настала футбольна пера, якої з нетерпінням чекали болісники. 31 березня в одинадцять міст нашої республіки і молдавському місті Тирасполі буде піднято прапор 42-го чемпіонату СРСР серед команд другої ліги класу «А» другої української зони. Кіровоградська «Зірка» гратиме на виїзді. В Миколаєві вона поміряється силами із «Суднобудівником».

Побажаємо ж «Зірці» доброго старту, щасливого фінішу на довгому шляху футбольних змагань.

(Закінчення на 3-й стор.).

НА ЗАКЛИК ПАРТІЇ, ЗА ВЕЛІННЯМ СЕРЦЯ

Славна традиція комсомолу — на заклик партії бути завжди там, де пролягають головні рубежі комуністичного будівництва, — продовжена новим Всесоюзним ударним комсомольським загном імені 25-річчя цілини. У відповідь на рішення листопадового (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС п'ять тисяч юнаків і дівчат з Москви, Ленінграда, всіх союзних республік країни їдуть на освоєння нафтогазових родовищ Західного Сибіру.

Пам'ятаючи наказ товариша Л. І. Брежнєва, що ударним комсомольським будовам потрібні висококваліфіковані спеціалісти, комсомол включив у загін добровольців, чий робітничий професійний найбільш потрібний для дальшого розвитку головного паливно-енергетичного комплексу країни. Загін об'єднав будівельників і монтажників, механіків, водіїв і буровиків. Уперше в його складі — працівники сфери обслуговування, вчителі і лікарі. 97 процентів бійців — молоді комуністи і комсомольці, 93 проценти — з середньою освітою. Багато добровольців за ударну працю в десятій п'ятирічці відзначені високими урядовими нагородами.

Щасливої дороги у велике життя, в край оновлення побажали бійцям загону учасники

мітингу, який відбувся 27 березня в Москві у Державному центральному концертному залі «Россия».

Бідриваючи мітинг, перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов відзначив, що присвоєння новому Всесоюзному ударному комсомольському загону імені 25-річчя цілини є глибоко символічним. Це говорить про спадкоємність комсомольських поколінь, накладає особливу відповідальність на кожного бійця за продовження героїчних звершень у славу нашої любові Батьківщини. У ці хвилини дні, коли вся країна урочисто відзначає ювілей цілини, в пам'яті народної героїни епопея постає з особливою виразністю.

Величезна роль у процесі збагачення молодого покоління пам'яттю, досвідом, моральним зарядом тих, кому випало сясими руками, своїм життям творити історію Вітчизни, належить чудовому твору товариша Л. І. Брежнєва «Цілина». Кожна сторінка цієї книги натхненно кличе комсомольців, молодих патріотів на самовіддану працю, на нові подвиги в ім'я торжества комунізму.

Під склепінням залу звучить Державний гімн Радянського Союзу. Урочисто хвилина: вносяться Червоний прапор ВЛКСМ і Пам'ятний червоний

прапор ЦК КПРС. Справжній перекили покоління: під прапором Ленінського комсомолу пронесли біла свого серця комсомольський квиток через усе життя понад 140 мільйонів громадян Країни Рад. Нові добровольці підключаються естафету беззаставного служіння Батьківщині, справі Комуністичної партії і народу.

З великим піднесенням обирається почесна президія в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з тсварішем Л. І. Брежнєвим.

З величезним піднесенням, бурхливими оплесками, стоячи зустріли присутні привітання тсваріша Л. І. Брежнєва учасникам Всесоюзного ударного комсомольського загону імені 25-річчя цілини, який вирушає на будову Західного Сибіру. Текст привітання оголосив Б. М. Пастухов.

Від імені ветеранів праці на мітингу виступив першочільник, Герой Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради СРСР І. І. Іванов. Додержуючи славних традицій Ленінського комсомолу, сказав промовець, сьогоднішні покоління молоді не шукає легких шляхів. Партія довіряє ВЛКСМ розв'язання найважливіших державних завдань. В їх числі — освоєння нафтогазової «цілини» Західного Сибіру. Передаючи естафету трудового подвигу, ми впевнені в тому, що вона — в наших руках.

Спадкоємність поколінь простежується не тільки в ділах, а й у біографіях членів ударного загону. У Західний Сибір їдуть

(Закінчення на 2-й стор.).

НЕАКТИВНИЙ АКТИВ

Цю кореспонденцію мені ко-
чеється почати з жарту. Валентина
Козачок, секретар комітету ком-
сомолу вуглерозрізу «Морозів-
ський» виробничого об'єднання
«Олександрівський», дізнавшись,
що мова піде про організацію со-
ціалістичного змагання, сказала:
— Поїдемо краще на шахту
«Світлопільська». Я й дорогу по-
кажу. Там справи ліпші.

Спочатку це сприйнялося справ-
ді як жарт. Подумавшись: який же
секретар буде твердити, що у сусі-
да трудове суперництво організо-
вано краще? Тим більше, що по-
дорожі до вуглерозрізу, де керує
комсомольською організацією Ва-
лентина, вона із захопленням роз-

ня про те, як організувати трудове
суперництво на розрізі. В цьому
немає нічого дивного. Валентина —
токар. І хоча дівчина завжди була
активною комсомолкою, випадала
набійати організаторські здібності
(за що і обрали її секретарем), та
знань, зокрема теоретичних, їй
явно бракує. Власне, нині вона ки-
рується поки що тільки інструк-
цією про організацію соціалістич-
ного змагання, яка надійшла з ви-
робничого об'єднання «Олександрів-
ський».

Але папірець папірцем, а живо-
го прикладу, живого слова нічим
не замінити. Отже, потрібно вчи-
тися. Вчитися людинознавства,
мистецтва організації молодіж-
ного колективу. А вчитися поки що
немає, хоч комітетом комсомолу
вуглерозрізу керують дві авто-
ритетні організації — комітет

моги адміністрації розрізу немож-
ливо. На всі ці питання повинні
відповісти дівчині комсомольські
працівники із соліднішим, ніж у
неї, стажем.

Новообраний комітет комсомолу
вуглерозрізу потрапив у складне
становище. Складне воно тим, що
торік підприємство не виконало
державного плану по жодному тех-
ніко-економічному показнику. В
таких умовах організувати зма-
гання, скажімо, на звання «Кра-
щий за професією», чи «Кращий
молодий робітник» нелегко. Здо-
буття цих звань передбачає й ма-
теріальне заохочення, а відстаюче
підприємство права на премії не
має. Тому й не дивно, що минуло-
го року комітет комсомолу пред-
ставив до присвоєння почесних
звань тільки двох молодих робіт-
ниць — помічника машиніста по-
номотизації Миколу Доротея та
елентрослюсаря Вадима Зінченка.

ПЕРЕМОЖЦІ І ПЕРЕМОЖЕНІ

Цього року справи на підприєм-
стві пішли краще. Принаймні, пла-
ни видобутку і реалізації вугля
виконуються. Пожававилось і со-
ціалістичне змагання. На всіх діль-
ницях є нині екрани трудового су-
перництва, куди заносять призви-
ща кращих вуглевидобувників і
результати їхньої роботи. Але це
стосується всіх робітників, неза-
лежно від їхнього віку. Хотілося б,
щоб кращих молодих трудящих
відзначали окремо, скажімо, у
«блискавках». Це було б непога-
ним стимулом до ударної праці.
Комітет комсомолу не використо-
вує ще одного дуже результатив-
ного методу роботи з молоддю —
радіопередачу, хоча така можли-
вість на розрізі є. Ці заходи до-
помогли б популяризувати пере-
можців змагання.

У всьому цьому секретареві
комсомольської організації по-
винні допомогти члени комітету
комсомолу, які поки що як ор-
гаізатори молоді не заявили про
себе. Важливо й самій Валентині
Козачок відчувати себе, нарешті,
бойовим атаком шахтарської
молоді, усвідомити відповідаль-
ність, покладену на неї комсо-
мольською організацією, сміливі-
ше братися за будь-яку справу і
доводити її до кінця. Тоді при-
йдуть авторитет і повага юнаків і
дічат, стане їм жити, і працювати
цікавіше, зеселіше.

В. ДІМІН.

А якщо БЕЗ ЖАРТІВ...

СОЦІАЛІСТИЧНЕ
ЗМАГАННЯ:
АНАЛІЗ
ПРАКТИКИ

повідідала про те, що нині організо-
вуваться соціалістичне змагання
комсомольців вуглерозрізу з їхні-
ми колегами зі спорідненого під-
приємства Башкирії. Якщо навіть
тану форму змагання використо-
вувати на розрізі, то, мабуть, є про-
що розповісти дівчині й про те, як
змагалися комсомольці і молодь
у себе вдома.

Але останнє виявилось важчим.
На вуглерозрізі нині сімдесят
комсомольців, усього молоді до
тридцяти років близько півтора
чоловік. Є одна комсомольсько-
молодіжна бригада, яку очолює
Володимир Бакун. Добре тру-
диться хлопці: за січень і лютий пла-
ни перевиконали. Жаль тільки, що
змагалися їм ні з ким. Бо їхня
бригада — єдиний комсомоль-
сько-молодіжний колектив на вуг-
лерозрізі.

Чому єдиний? Та просто колиш-
ній комітет комсомолу не займав-
ся створенням інших, а новообра-
ний їще не астиг зайнятись. Неза-
видна спадщина дісталася Ва-
лентині Козачок та її заступниці
елентрослюсарю Володимирі Ула-
ніну. До створення комсомольсько-
молодіжних колективів повинні до-
класти максимум зусиль не тільки
комітет комсомолу розрізу, а й ко-
мітет комсомолу виробничого
об'єднання «Олександрівський»,
мисльком ЛКСМУ.

Судачи з розповіді Валентини
Козачок, вона має слабо уявлен-

комсомолу виробничого об'єднан-
ня «Олександрівський» та Олек-
сандрійський міськомкомсомолу.

З КИМ ЗМАГАТИСЯ
МОЛОДІЖНИЙ?

За кілька місяців свого секре-
тарювання Валентина не брала
участі ні в нараді, ні в семінарі,
де б говорилося про те, як ор-
ганізувати змагання. Контигент
комсомольців-шахтарів має свої
особливості, вони пов'язані зі
специфікою їхньої роботи. Тому-
то вкрай необхідно навчити секре-
тарів комітетів комсомолу шахт і
вугільних розрізів роботи зі свої-
ми колективами. Скажімо, є на
розрізі комсомольсько-молодіж-
на бригада, що взяла певні соці-
алістичні зобов'язання. Але з ким
їй змагатися і як визначити кри-
терії змагання? Якщо з іншим
колективом (не спорідненим), то які
показники мають бути визначаль-
ними, як краще застосувати мо-
ральні й матеріальні стимули? За-
вичайно, найкраще організувати
трудова суперництво між комсо-
мольсько-молодіжними колекти-
вами. Але створити їх без допо-

Шириться соціалістичне
змагання юнаків і ді-
чат Кіровоградського за-
воду тракторних гідроагре-
гатів на честь знаменної
дати — 60-річчя Ленінсько-
го комсомолу України. Зна-
чними успіхами, зокрема, ви-
рішили зустріти комсомоль-
ський ювілей молоді робіт-
ники дільниці по виготов-
ленню товарів широкого
життєвого. Щодня перевикону-
вати виробничі завдання,
давати товари тільки висо-
кої якості — такі правила
комсомольців і молоді діль-
ниці. Приклади сумлінного
ставлення до праці показу-
ють майстер дільниці, моло-
дий комуніст, секретар ком-
сомольської організації ли-
варно-термічного цеху Во-
лодимир Вуйченко, його то-
вариш, молодий робітник
комсомалець Сергій Крамаренко.
Обидва вони — удар-
ники комуністичної праці,
поважні в колективі люди.
На знімку: Володимир
ВУЙЧЕНКО (справа) і Сергій
КРАМАРЕНКО перевіряють
якість заготовки.
Фото Л. ЛАПІНЬ.

БІБЛІОТЕЧКА «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

ЧЕРВОНІ ВІХИ

вихованні членів ВЛКСМ, особ-
ливо новоприйнятих.

Усе це сприяло новому підне-
сенню громадсько-політичної
активності комсомольських ор-
ганізацій. Однією з найбільших
і провідних серед них була
комсомольська організація за-
воду «Червона зірка» — вона
налічувала у своєму складі дві
тисячі чоловік. Саме тут, у ком-
сомольському середовищі, вели-
кого поширення тоді набрали
вищі форми соціалістичного
змагання та ударництва — ком-
сомольсько-молодіжні госпро-
зрахункові бригади, зміни-зу-
стрічні плани.

Зросла бойовистість сільських
комсомольських організацій.
Члени ВЛКСМ ішли працювати
на вирішальні ділянки вироб-
ництва: в рілльничі бригади,
ланки, на ферми. Вони доби-
валися налагодження свідомої
трудова дисципліни в колгос-
пах, правильної організації об-
ліку та оплати праці колгосп-

ників, підвищення їхніх агро-
зоотехнічних знань, матеріаль-
ного добробуту і культурного
різання.

На підприємствах теперіш-
нього Кіровограда, в селах
Бобринецького, Компнівсько-
го, Олександрівського та інших
районів серед низового комсо-
мольського активу проводили-
ся так звані теоретичні не-
дільники, ідеологічні зльоти,
політбої, створювалися корот-
кострокові курси з окремих
насушно-вузлових питань марк-
систсько-ленінської теорії. Бу-
ло посилено увагу до підго-
товки і підвищення ідейно-
теоретичного рівня комсо-
мольських пропагандистських
кадрів.

Ідейно зрілою, організацій-
но зміцненою, загартованою в
труді комсомолія нашого краю

під випробуванням керівни-
цтвом партії комуністів увіва-
но вступала в смугу другої
п'ятирічки — періоду завер-
шення соціалістичної рекон-
струкції народного господар-
ства.

У січні 1933 року стартувала
друга п'ятирічка, в яку комсо-
мольці і молодь нашого краю
вступили ідейно й організацій-
но зміцнілими, готовими до но-
вих звершень в ім'я будівни-
цтва нового життя, соціалізму.
В містах і селах округу схваль-
но зустріли другий п'ятирічний
план розвитку народного гос-
подарства СРСР на 1933—1937
роки. Ці грандіозні партійні
накреслення, що вражали світ
нечуваним розмахом, кликали
комсомолію краю на нові
подвиги в ім'я великої і запо-
вітної мети.

Боротьба за виконання дру-
гого п'ятирічного плану в ок-
рузі почалася в складних умо-
вах — не вистачало одягу і
азуття, бракувало жител і гур-
тожитків. Тим часом для успіш-
ного здійснення накреслень

партії як у місті, так і на селі
потрібні були кваліфіковані
кадри, які б досконало володі-
ли технікою. Необхідно було
вчитися, оволодіти технічни-
ми знаннями, освоювати нові
верстати, трактори, складне
технологічне устаткування.

Як же відбувався цей склад-
ний соціальний процес у нашо-
му коаї? Коротко, але про-
мовисто повідомлення місцевої
газети «Соціалістичний наступ»
за 1 січня 1934 року:

«Комсомольці артілі «Червона
зірка» Грузьківської сільради
стали на чолі розгортання на-
госпного навчання. В артілі ор-
ганізовано агротехгурток, а та-
кож колгоспну політехшколу, де
навчаються 45 колгоспників-
ударників. Мета — створити ви-
сококваліфіковану армію сіль-
ських трудящих. У цьому по-
ході грузьківські комсомольці
викликали на змагання комсо-
мольців артілі «Червоний Жов-
тень».

В. КРАМАРЕНКО.

(Далі буде).

НА ЗАКЛИК ПАРТІЇ, ЗА ВЕЛІННЯМ СЕРЦЯ

(Закінчення.

Початок на 1-й стор.).
десяти синів і дочок тих,
хто двадцять п'ять років
тому піднімав цілину.

— Велике щастя всіх
поколінь радянської моло-
ді в тому, що кожне з них
мало свою «цілину», —
сказав син першопоселин-
ка командир волгоград-
ської групи ударного за-
гону С. Єлісєєв. — Для
нас такою цілиною стає
Західний Сибір. Девіз си-
біряків — освоїти багат-
ства Тюменської області
не числом, а умінням —
покладений з основу фор-
мування загону. Кожен
доброволець уже про-
йшов добру школу в тру-
дових колективах, на бу-
довах і підприємствах.

У словах ветеранів і мо-
лодих — єдність прагнень,
спільність думок і почут-
тів примножити славу
Батьківщини Жовтня. По-
сланець комсомолу Азер-
байджану Р. Мустафєєв,
член білоруської групи за-
гону Н. Альховик та інші
промовці запевняють, що
у відповідь на привітання

Л. І. Брежнєва, постійне
підняття Комуністичної
партії молоді будівельни-
ки докладають усіх сил,
щоб з честю виконати
грандіозні завдання по
освоєнню багатств Захід-
ного Сибіру, поставлені
партією і урядом.

Напутніми словами до
добровольців звернувся
міністр будівництва під-
приємства нафтової і газо-
вої промисловості Б. Є.
Щербина, секретар Тю-
менського обкому КПРС
Є. Н. Алтунін.

Командир загону імені
25-річчя цілини В. Єжов
доповдає про готовність
прислухатися до виконання
почесного завдання. По-
сланці комсомолу урочи-
то обіцяють: берегти і
примножувати героїчні
трудова традиції старших
поколінь комсомолу.

З великим піднесенням
бійці Всесоюзного удар-
ного загону приймали
лист Центральному Ко-
мітету КПРС, товаришеві
Л. І. Брежнєву.

(Кор. ТАРС).

ЯКИМ БУТИ СТАРОСТІ?

Такий називався матеріал, розміщений у номері за 10 бе-
резня цього року. На адресу редакції продовжують
надходити відгуки. Дякуємо з них пропонуємо вашій
увазі.

Дивно я збиралася написати цього листа. Нарешті
наважилась. Через кілька місяців закінчиться навчаль-
ний рік. Хтось продовжуватиме навчання в дев'ятому
класі, хтось піде працювати. А що ми згадаємо? Як ди-
вимося у віці одне одному при зустрічі?

Задумавшись про це, я згадала, як у своїх актив на своєму
місці, чути було реакцію на зміни мікроклімату в класі.
Гуртом вони ходять у походи, в ціло, допомагають
одне одному в навчанні. Тон у всьому, звичайно ж, за-
дають старости і комсорг.

Що нам робити? Як запобігти розпадові класу на
групи? Хто винуватий у тому, що вісім років мало
зрідалих нас?

ЛАРИСА Б.,
учениця восьмого класу.
м. Новоукраїнка.

Прочитала роздуми про роль старости в колективі, і
у мене виникло бажання розповісти про нашу старосту,
комсомолку, відмінницю навчання Ганну Бобко.
Дівчина завжди готова прийти на допомогу, виручить
в скрутну хвилину. Вірний товариш, заступниця
всього класу, що діється в технікумі. Вважаю: в то-
му, що наша група за підсумками соціалістичного зма-
гання посіла одне з призових місць, велика заслуга
старости.

Іноді я замислююсь над тим, чи потрібно людині зай-
матися громадською роботою. Адже в дипломі такого
предмета нема, і на розподіл це не впливає. Та хай не
всі предмети, за які стелять оцінки, знадобляться нам
у житті, громадська робота — то наш обов'язок перед
людьми. Вона сама примушує нас вчитися відмінно,
щоб не соромно було дивитися в очі групі.

В. БАБИЧ,
учениця 25-ї групи
Кіровоградського
кооперативного
технікуму, член комітету
комсомолу.

Потуги класових ворогів були
марними. Нове життя нестрим-
но пробивало собі дорогу,
йшло вперед. У березні—травні
1932 року в комсомольській
організації нашого краю по-ді-
ловому пройшов обмін комсо-
мольських квитків. Було припи-
нано огульно-форсований при-
йом до комсомолу. Віднині в
спільку юнаки і дічата вступа-
ли на основі індивідуального
відбору. Комсомольська ор-
ганізація округу зосередила го-
ловну увагу на політичному

Продовження. Початок у
«Молодому комунар» за 3, 10,
17 лютого, 6, 13, 20 березня.

Перед від'їздом футболістів з Кіровограда на перший футбольний матч — із миколаївським «Суднобудівником» наш кореспондент узяв інтерв'ю у керівників команди — старшого тренера О. І. Расторгуса, начальника команди М. В. Арсенія і тренера Ю. І. Махна.

«ЗІРКА» ПІДНІМАЄ ВІТРИЛА

— Нинішньому чемпіонату передували навчально-тренувальний збір, останній етап якого проходив у Народній Республіці Болгарії. Як провела «Зірка» цей відповідальний період? О. Расторгус. Нинішнього року ми провели навчально-тренувальний збір у трьох пунктах: Світловодську, Алушту і, як ви вже сказали, в Болгарії. Схеми збору, якщо можна так назвати, мало змінилися. Спочатку футболісти втягувалися в заняття, набували спортивної форми, основна увага приділялася фізичній підготовці, навчанням були відносно невеликими. Потім інтенсивність зростала і нахил робився на техніку, тактику, психологічну підготов-

ку. Навчалися ланки, розучувалися і награвалися тактичні ходи, різноманітні комбінації. — Якщо схема навчально-тренувальних занять змінювалася мало, то, очевидно, вони наповнилися новим змістом? Ю. Махно. Якщо говорити коротко, то цинічний навчально-тренувальний період був більш насиченим та інтенсивним. Це диктувалося рядом обставин і особливостями нинішнього сезону, який відзначатиметься етичними, навчальними. По-перше, в нашій зоні збільшилася кількість команд: по-друге, до ігор чемпіонату країни додалися ігри VII Спартакіади України. Як ви пам'ятаєте, в Кіровограді з 4 по 11 травня проходив зональний фінальний змагання спартакіади.

В них, крім «Зірки», взяли участь команди Херсонської, Одеської, Вінницької областей і друга команда міста Києва. А не-

ти в розстановці гравців іще проводилися.

— Любителі футболу, очевидно, найбільше цікавлять, кого вони побачать на футбольному полі нинішнього року?

М. Арсеній. Ми визначили і запланували для ігор нинішнього чемпіонату, як і зумовлено положенням, шістнадцятьох гравців. Це добре знайомі боліликам по минулих сезонах Валерій Музичук, Михайло Михайлов, Володимир Хропів, Михайло Порошин, Олександр Смигун, Юрій Касюк, Микола Журавльов, Валерій Самофалов, Олександр Алексєєв. Сподіваємося, що впродовж ігор в основному складі молоді футболісти Валерій Гошкочер, Станіслав Бабенко, Віктор Мунтін, які раніше з'являлися на полі лише епізодично. І наші новачки — нападаючі Володимир Богданов і Юрій Смагін з Нової Каховки, студенти факультету фізичного виховання педагогічного інституту Вадим Євтушенко і Сергій Лещев, півзахисник із збірної команди «Молдова» Молдавської РСР Олег Твердохіб, винесений групу підготовки молодих футболістів Володимир Водник.

— Під час навчально-тренувальної підготовки ви проводили контрольні ігри з іншими командами. Як це було?

Ю. Махно. Всього команда провела одинадцять матчів. Спочатку це були чисто тренувальні ігри на їх результати не зверталось уваги. Воно футбольні ще не набули необхідної спортивної форми, зв'язки в команді лише награвалися, варіанти ігрових ланок змінювалися. Пізніше, в Болгарії, матчі проходили на турнірному рівні. І нас уже цікавила їх результат, хоч експеримен-

ГПО НА МАРШІ

Девіз «Від значка ГПО — до олімпійської медалі» нині став найпоширенішим серед спортивної молоді. На старті виходять новачки, щоб надалі вдосконалювати свою майстерність, штурмувати спортивні рекорди. Лише торік у нашій області підготовлено близько 115 тисяч значківців, понад 19 тисяч із них склали нормативи на золотий значок.

Щоб новачок став відомим

Успішно впроваджується фізкультура в побут трудящих Світловодська. З початку запровадження комплексу ГПО світловодці — беззмінні володарі перехідного Червоного прапора обласного. 19,9 процента населення віком від 10 до 60 років тут — значківці ГПО. Це найкращий показник у міській місцевості області, а в сільській соціалістичне змагання очолює Бобринецький район, де значківці становлять 15. процента населення.

Успіх залежить від комсомольських, профспілкових активістів, господарських керівників. Так, Кіровоградський машинобудівний технікум, де роботу по комплексу ГПО очолює ініціативний викладач фізкультури М. М. Заплоскін, а ентузіастами цієї справи є всі наставники юнаків і дівчат, починаючи з директора З. І. Власової. Тому 35 процентів учнів технікуму — значківці ГПО. В технікумі не обмежуються лише прийняттям нормативів, а майже з кожним значківцем працюють над дальшим розвитком його спортивних можливостей. І ось результат: минулого року тут підготовлено 8 кандидатів у майстри спорту, 41 спортсмена першого розряду. Команда технікуму з багатоборства ГПО — чемпіон області, центральної ради товариства «Авангард», Міністерства тракторного і сільськогосподарського машинобудування, а учениця Валентина Пасюкова входить до складу збірної команди центральної ради товариства «Авангард».

Та, на жаль, є й великі недоліки. Горік в області склади норми на значки ГПО близько 115 тисяч чоловік. Це на 16 тисяч більше, ніж намічалось планом. Непогано? Цифра ніби й справна. Але соціалістичних зобов'язань не виконано — передбачалося мати 126 тисяч значківців. Не справилися із зобов'язаннями по впровадженню комплексу ГПО в 17 районах, а в Кіровоградському, Олександрівському, Онуфріївському районах провалили навіть планові завдання.

Подібне трапляється там, де комісії по ГПО існують формально, фактично не працюють, а комсомольські активісти, керівники підприємств спокійно дивляться на це.

У нашій області близько 1400 колективів фізкультури — цієї основної ланки фізкультурного руху, основного осередку, де йде підготовка значківців. Можна без перебільшення сказати, що на багатьох підприємствах, у колгоспах, радгоспах, установах, навчальних закладах обмежуються лише прийняттям нормативів ГПО, а потім ніякої роботи із значківцями не проводять. Але ж значок ГПО — не

самоціль, він — засіб залучення людини до систематичних занять фізкультурою, а надалі — й досягнення високих спортивних результатів.

Без цього комплексу ГПО не виконує свого основного призначення, а постійна, планована робота по його впровадженню перетворюється в короточасну кампанію. І ось чим це іноді кінчається. Обласна комісія по ГПО, обласний спорткомітет і обласні райкомітети провели вибіркові контрольні заліки з комплексу ГПО. З 84 чоловік, перевірених з підтягування на перекладині, 44 не виконали нормативів.

Щороку в містах, районах, а потім і в масштабах області проходять змагання з багатоборства ГПО на приз газети «Комсомольська правда». Звичайно, всі організації — учасники змагань зацікавлені в тому, щоб у складі команд були найсильніші спортсмени. Та подивимось на результати останніх обласних змагань, що відбулися у вересні минулого року. З 26 представників другого ступеня серед хлопчиків 15 чоловік не «заробили» для своїх команд жодного очка. А серед дівчаток залік принесли лише три учасниці.

Саме тепер, у передолімпійський рік, коли йдуть фінальні змагання VII Спартакіади Української РСР і VII Спартакіади народів СРСР, у постійні заняття фізкультурою і спортом включилися найширші верстви молоді. Народилося чимало чудових починань. З ініціативи колективу автоскладального корпусу Московського заводу імені Лихачова в країні розгортається змагання під девізом «До Олімпіади-80 — усім значки ГПО!». Проходить асоціативний огляд-конкурс комсомольських організацій і колективів фізкультури «Від значка ГПО — до олімпійської медалі». Недавно ЦК ЛКСМУ, Міністерство освіти України, КСМіт по фізкультурі і спорту при Раді Міністрів УРСР прийняли спільну постанову про проведення в 1979—1980 роках легкоатлетичного пробігу «Марафон-80» під девізом «Від рідного дому до рідної Москви».

З повідомлень у пресі, по телебаченню і радіо ми знаємо, що ці та інші ініціативи підхоплено з великою активністю. Але не чути, щоб вони знайшли широкій відгук на Кіровоградщині. Добитися цього — першочерговий обов'язок обласних рад спортивних товариств, комсомольських організацій.

В. ВЕРХОЛАНЦЕВ,
Герой Радянського Союзу голова обласної комісії по ГПО.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

СПОРТИВНИЙ

ВИПУСК

«МОЛОДОГО

КОМУНАРА»

БОРІТЬБА КЛАСИЧНА. Палац спорту «Трудові резерви» міста Львова чотири дні був відданий у розпорядження борців класичного стилю. Тут проходила особиста першість республіканської ради цього товариства. Свої здібності демонстрували більше ста атлетів. Серед них були й вихованці кіровоградських тренерів Віктора Маруса і Микола Штефана. Учень профтехучилища № 2 Сергій Тунник здобув звання чемпіона в щонайлегшій ваговій категорії. А його товариш із

ПТУ № 8 важковаговик Віктор Воробйов став третім призером.

ГІМНАСТИКА СПОРТИВНА. Другим видом фізичних змагань за програмою VII Спартакіади УРСР була спортивна гімнастика. Цей турнір, у якому взяли участь команди товариств і відомств, проходив у Івано-Франківську. До складу збірної жіночого колективу республіканської ради товариства «Буревісник», що займав п'яту сходинку, увійшли наші земляки Олександра Солоха, Валентина Добриця, Людмила Іванова. Вони принесли в залікову копилку Кіровоградщини сімнадцять очок.

У гімнастичних залах, на легкоатлетичному манежі, в плавальному басейні ДЮСШ обласного центру щодня напружа Десятки досвідчених тренерів готують своїх вихованців до спортивних висот. Найбільш масові тут гімнастичні групи.

На знімку: тренер Н. І. ТИМОФЕЄВА веде чергове заняття з юними гімнастками. Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

ВІСНАДЦЯТЕ НА КІРОВОГРАДЩИНІ РОЗІГРУЄТЬСЯ ПРИЗ ІМЕНІ С. М. КІРОВА З МОТОКРОСУ. ТРАДИЦІЙНІ ЗМАГАННЯ СТАЮТЬ ДЕДАМИ ПОПУЛЯРНИМИ, ЗБИРАЮТЬ ДЕДАЛИ ШИРШЕ КОЛО УЧАСНИКІВ. СЕРЕД ЯКИХ ПРОВІДНІ МАЙСТРИ КРОСОВИХ ТРАС РЕСПУБЛІКИ. ОСЬ І НИНІ В ЧИСЛІ ПРЕТЕНДЕНТІВ НА ПРИЗОВІ МІСЦЯ БУЛО ЧИМАЛО. ЧЛЕНІВ ЗБІРНОЇ КОМАНДИ КРАЇНИ ТА УКРАЇНИ, ЧЕМПІОНІВ І ПРИЗЕРІВ ПЕРШОСТЕЙ СОЮЗУ І РЕСПУБЛІКИ, УЧАСНИКІВ БАГАТЬОХ МІЖНАРОДНИХ ТУРНІРІВ.

передньому заїзді показав такий же результат. Львівський армієць Сергій Бончарчук виборов «бронзу».

На старті — машини класу 250 кубічних сантиметрів. Складне завдання тут довелося розв'язувати кіровоградському майстрові спорту Василю Боро-

даю. Відразу ж «на хвіст» йому сів 53-й. Це — київський армієць Вячеслав Руденко, член збірної країни, неодноразовий переможець всесоюзних і міжнародних змагань. На відстані 100—150 метрів лідерів переслідував армієць з Львова Юрій Семко, який має не менш гучні спортивні титули. Один раз у першому заїзді Руденко навіть обійшов Бородаю, але всього на пікола. Більшого зробити він не зміг.

У другому заїзді Бородаю знову переміг, а претенденти помінялися місцями: другим фінішував Семко, третім — Руденко. Бородаю «достроко» виборов перше місце, і йому не потрібно було виходити на трасу в третьому колі. Тож суперництво тривало між двома армієцями. Його виграв Руденко.

Отже, організатори зма-

М. КАЛЯГІН.

Прописку закріплено

МОТОКРОС НА ПРИЗ ІМЕНІ С. М. КІРОВА

Завадівська траса простяглася на 2100 метрів. Нема й десятка метрів на цій дистанції, де б гонщик чекав крутий поворот або підйом, спуск або природний трамплін. Недарма її вважають однією з найскладніших у країні. Гострою змаганням надала участь у них гонщиків Київського та Прикарпатського військових округів, які славляться своєю майстерністю. Отож з самого початку арміїці зробили заявку на призові місця. У двох заїздах (кожний з них тривав 20—25 хвилин плюс два кола) для юнаків на машині класу 125 кубічних сантиметрів першим перетинав фінішну лінію львів'янин Лев Чеприш. По сумі двох краєвих заїздів з трьох (така формула змагань) срібна нагорода дісталася представникові Київського військового округу Сергію Журавському. Олександр

Баранов (Компаніївка) хоч і не потрапив у число призерів, але четверте місце, яке він посів, принесло збірній Кіровоградщини цінні залікові очки.

А потім тон задавали господарі траси. Переможний почин зробив майстер спорту з Олександрії Олег Флоринський, що виступав на машині класу 125 кубічних сантиметрів для чоловіків. Олег лідував у першому заїзді всі дев'ять кругів. Так віз він гонку й всім кругів другого заїзду, але потім через поломку машини не прийшов до фінішу і залишився поза заліком.

Усе мало вирішитись у третьому заїзді. Флоринський провів його чудово. Знову його мотоцикл під номером 5 увесь час очолював гонку і фінішував першим. А другим був олександрієць Анатолій Колмогоров, який і в по-

КООПЕРАТОРИ ЧЕКАЮТЬ У СЕБЕ МОЛОДОГО ПОКУПЦЯ

СКАРБИ КООПЕРАЦІЇ

Пісні блакитний день відкрили.
В Кіровограді гомінкім
Скляними крилами вітрини
Пливуть у райдузі дзвінкій.
Дивись: гармонія і грація
В естампах світлих ожива.
Свої скарби кооперація,
Мов дивну книгу, розкрива.
Квітчасте поле на доріжках,
Сонця закружених свічад.
І грають радісні усмішки
В очах бабусь, в очах дівчат,
Костюми, хустки білі, сині
(Ми раду їм завжди дамо!)...
Заходьте в наші магазини.
Ласкаво просимо!
Ждемо!

ЯКЩО У ВАС, МОЛОДЯТА, ВЕСІЛЛЯ...

Об'єнялися дубок і тополя,
А над ними хмаринок хода.
Це яскраві з'єдналися далі,
Це ідуть молодий, молода.

Хай над вами засвітиться зірка,
Хай весілля святково шумить,
Хай же друзі бажають вам:
«Гірко!» —

Та вино у бокалах іскриться.

Спільній долі — велике
роздолья,
Бє лісов ваша мудра, проста
Зачеїтас, неначе у полі
Головіють дорідні жита.

Вам бажасмо щастя лункого,
Хай веселлю світиться цвіт.
До весілля свого золотого
Ви, тополя й дубок, доживіть!

У магазинах споживчої кооперації Кіровоградщини для молодят є в продажу все: весільні наряди для нареченої і нареченого — плаття, фата, костюми, модельне взуття тощо.

А ще магазини можуть на замовлення подати вам послугу в організації весільного застолля. У них для цього є затишні, привітні зали, широкий асортимент напоїв, закусок, смачних та солодких страв.

БОРЩ

Черв'яний столзвін тарілок,
Летить ложок сріблястий дощ.
Добре діло, хороше діло —
Український гарячий борщ!
Пахне борщ цей осіннім степом,
Щось таке в ньому справді є,
Що від нього стає нам тепло,
Навіть весело всім стає.
Ми їмо його, не смакуючи.
Ми їмо його, в ложку дуючи.
І хрумтить на зубах капуста
Молодим апетитним хрустом.
Куховарка ж воркує мило:
«Іжте, друзі, побільше!» Що ж,
Добре діло, хороше діло —
Український гарячий борщ!

КООПЕРАТОРИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ЗАПРОШУЮТЬ

відвідувати виставки-продажі кулінарних виробів. Там можна придбати напівфабрикати з м'яса, риби, овочів, здобни та дріжджове тісто, а також готіві страви, торти, тістечка, печиво.

Користуйтеся послугами підприємства громадського харчування споживчої кооперації.

МАГАЗИН № 2 «ДАРИ ПРИРОДИ» КІРОВОГРАДСЬКОГО МІСЬКООПТОРГУ ЗАПРОШУЄ МОЛОДИХ ДОМОГОСПОДАРЕК

Тут у ширшому виборі є новбасні, м'яси, бакалійні продукти харчування, кондитерські вироби, овочі, фрукти і консервація з них.

Магазин працює щодня з 8 до 20 години.

ЯКЩО У ВАС БАНКЕТ ЧИ СІМЕЙНЕ СВЯТО,
РЕСТОРАНИ ТА КАФЕ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ
ПРИЙМУТЬ ВАШІ ЗАМОВЛЕННЯ НА ОБСЛУГОВУ-
ВАННЯ ІХ. СВЯТКОВО НАКРИТИЙ СТІЛ, ЗАТИШНИЙ
ЗАЛ, ПРИВІТНІ УСМІШКИ ОФІЦІАНТОК, ВЕСЕЛА
МУЗИКА ЗРОБЛЯТЬ ТАКИЙ ВЕЧІР НЕЗАБУТНІМ.
КОРИСТУЙТЕСЯ ПОСЛУГАМИ ПІДПРИЄМСТВ
ГРОМАДСЬКОГО ХАРЧУВАННЯ КІРОВОГРАДСЬКОЇ
КООПЕРАЦІЇ!

МАГАЗИНИ ПРОМИСЛОВИХ ТОВАРІВ ТА УНІВЕРСАГИ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ ПРОПОНУЮТЬ ОБНОВИ

ДЛЯ ЖІНОК —

теплі, нарядні чисто-
шерстяні жакети вар-
тістю 50—65 крб., шер-
стяні плаття (середня
ціна — 60 крб.), сорочки
та гарнітури з капрону
й ацетатного шовку по
11—15 карбованців.
Тим, хто віддає пере-
вагу індивідуально по-
шитому одягу, реко-
мендуємо шерстяні та
шовкові тканини на
костюми, плаття.

ДЛЯ ЧОЛОВІКІВ —

різноманітні костюми, нарядні та повсякденні.
Вартість шерстяного костюма — від 90 до 130 кар-
бованців. У великому асортименті — чоловічі брю-
ки з шерстяних тканин. Вартість — 25—35 кар-
бованців.

Лишки сільськогосподарських продуктів — сало, м'ясо,
борошно, цукор, сухофрукти тощо, а також птицю, худобу
ЗАКУПУЮТЬ

у населення заготівельні організації споживчої кооперації
Кіровоградщини.

Ціни — за домовленістю.

При необхідності кооператори нададуть тару і транспорт.
Сільськогосподарська продукція закуповується в необмеже-
ній кількості.

ДОРОГИЙ НЕ ДАРУНОК — УВАГА

Це всім відома істина. І напе-
редодні свят і Травня, Дня Пе-
ремоги ви купуватимете рідним
і близьким подарунки.

ОТОЖ ПРАЦІВНИКИ СПО-
ЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ КІ-
РОВОГРАДСЬКОЇ ЛАСКАВО
ЗАПРОШУЮТЬ ПОКУПЦІВ
ДО СВОЇХ МАГАЗИНІВ, ДЕ
Є ДУЖЕ БАГАТО ТОВАРІВ
ПОДАРУНКОВОГО АСОРТИ-
МЕНТУ.

Шановні покупці! Постарай-
тесь завчасно придбати свят-
кові подарунки у магазинах
споживчої кооперації.

КІРОВОГРАДСЬКА
ОБЛСПОЖИВСПІЛКА.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
областного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ
пропаганди — 2-45-36; відповідальний
секретар, відділ учнівської молоді —
2-46-87; відділ комсомольського життя,
відділ військово-патріотичного вихо-
вання та спорту — 2-45-35; фотолабо-
раторія — 2-56-65; нічна редакція —
3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України.
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.